

мнѣніе за отстѣпленіе отъ Св. Писаніе, умаляюще славѣ-тѣ на Христовы-тѣ страда-нія. Неговы-тѣ страданія тѣ поддържатъ че съ удовлетвореніе и за пѣрвородный-тѣ и за всичкы другы грѣхове, както е писано: “О-святени смы чрѣзъ приношеніе-то на тѣло-то Іисусъ Христово принесено единъ пѣтъ” (Евр. 10; 10), и, “Съ едно приношеніе направи еднѣжъ за вынѣгы съвѣршенны освящаемы-тѣ” (Евр. 10; 14). При това, Св. Писаніе учи че ный ся оправдавамы чрѣзъ вѣрѣжъ въ Хри-ста, а мнѣніе-то по-горѣ сматря оправданіе-то като слѣдствие отъ извѣршваніе-то на Ли-тургіѣж-тѣ. И, освѣнь това, когато Христосъ е установявалъ Вечерѣж-тѣ, Той ясно е ка-залъ: “Това правѣте за Мое въспоминаніе” (Лук. 22; 19), отъ което излиза че Литургія-та е назначена да утѣшава онѣзи, които ги мѣчи съвѣсть-та имъ, като имъ наумява за благодѣянія-та които Христосъ имъ е сто-рилъ, които благодѣянія тѣ пріимать когато пріемѣтъ хлѣбъ-тѣ и вино-то съ вѣрѣжъ.— Тѣ ся поврѣщатъ на пѣрвобытнѣж-тѣ церковнѣж практикѣж, като извѣршватъ Литургіѣж-тѣ са-мо всенародно, никога за въ ползѣ на частны лица, и іж извѣршватъ само на Недѣлны дни и праздницы, а не на всѣкы случай. (*)

---

*) Ученія-та въ този Членъ си остоятъ и до днесъ